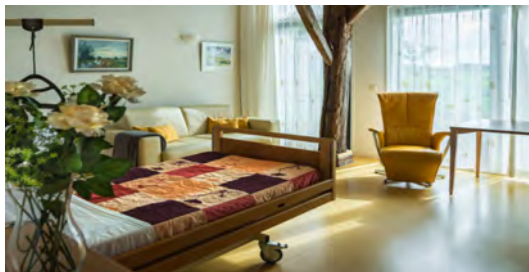

Foto: Paul Huisman

Mee-bewegen

Het woord 'beweging' staat in onze samenleving vaak symbool voor zelfredzaamheid en vooruitgang. Het heeft het imago van flexibiliteit, vitaliteit en gezondheid. In ons hospice krijgt het woord 'bewegen' vaak een andere betekenis. Hier denken we niet meer aan hardlopen, spiermassa of stappentellers. In ons hospice is het bewegen over het algemeen niet alleen de lichamelijke handeling. Het gaat juist over de innerlijke beweging. Van angst naar acceptatie, van vasthouden naar loslaten, en ook weer terug. Het is zeker geen rechte lijn, of uitgezet schema wat je kunt volgen. Nee, elke gast bewandelt, ook tijdens deze laatste periode, zijn of haar eigen pad. Misschien, tijdens dit allerlaatste stukje, nog wel meer dan tijdens zijn/haar gewone gezonde leven. Zo ook de naasten, ook deze wandelen, rennen of staan hierbij soms stil op hun eigen traject.

We zien en horen vaak dat onze gasten zo lang mogelijk zichzelf willen redden: "zo lang ik het zelf kan, wil ik het ook zelf doen". Hierin voel je ook de behoefte aan zelfstandigheid en onafhankelijkheid. Het bewegen is hier niet meer gericht op herstel of het opbouwen van conditie, het gaat hier in ons hospice over waardigheid. Op het behouden van regie en de hoop op een kleine vooruitgang. En dat heeft een gast nodig, de wereld van onze gasten verandert hier zo snel. De stappen die zij, noodgedwongen in een betrekkelijke korte periode, moeten nemen zijn voor hen zo confronterend dat dan het allerlaatste beetje zelfstandigheid en waardigheid dan ook heel graag zo lang mogelijk vastgehouden wordt. Terwijl aan de andere kant onze vrijwilligers je overstelpen met hun warme huiselijke zorg, hun verzachtende, troostende en helende woorden en hun eeuwige en onuitputtelijke goedheid. Toch kunnen ze daarmee onze gasten, vooral wanneer zij net opgenomen zijn, lang niet altijd bewegen tot het lekker aanleunen en laten vertroetelen van zichzelf.

Nee, gelukkig niet, want het gevoel van eigenwaarde en jezelf even niet ziek willen voelen is datgene waar onze gasten, in eerste instantie, naar verlangen en naar streven. Totdat ze tijdens de voortgang van hun eigen ziekteproces zich uiteindelijk met een gerust en veilig gevoel toch durven over te geven aan de zorg die op dat moment noodzakelijk is.

Deze zorg die dan passend is bij hun zorgvraag past bij hun persoonlijke wensen. Want dat is waar het juist op elke kamer om draait. Zo heeft elke kamer zijn eigen beweging, dat ene beetje anders, toegespitst op de gast die op dat moment daar verblijft. De warme zorg die er voor onze gast elke dag opnieuw weer is, zodat niet alleen onze gast maar ook zijn/haar naasten het gevoel hebben dat er hier goed voor hun dierbare wordt gezorgd.

En dan is daar altijd weer dat ene onvermijdelijke en allerlaatste stukje van de gezamenlijke wandeling. Dat moment waarop de levenspaden zich definitief scheiden, waarbij de een zijn eigen weg verdergaat terwijl de ander overgaat...

Column

Chantal Gommans

Balans

Als coördinatoren nemen wij elke twee jaar even de tijd om met al onze vrijwilligers, individueel en zonder tijdsdruk een 'voortgangsgesprek' te voeren. Samen nemen we dan een stuk of 10 relevante vragen over hun rol en welbevinden als vrijwilliger in ons hospice door.

De zaken die er besproken worden lopen nogal uiteen, van scholing tot dienstrooster en van je privésituatie tot de samenwerking met je collega's, de verpleegkundigen en de coördinatoren.

Dit gesprek is, voor mij persoonlijk, altijd de zogenaamde 'kers op de taart' in mijn onderlinge relatie met de vrijwilliger. Daar waar je normaal, tijdens hun hospice-dienst, natuurlijk ook regelmatig gesprekken met de individuele vrijwilligers voert, zowel privé als werk gerelateerd. Maar tijdens je dagelijkse werkzaamheden word je nog wel eens gestoord door b.v. de telefoon, een alarmbel of doordat er gewoon eerst even iets voor één van onze gasten gedaan dient te worden.

De contacten zijn dan de ene keer wat vluchtig en taakgericht, maar indien nodig, natuurlijk en zeker wel diepgaand.

De ene keer gewoon een antwoord op een vraag, het delen van informatie met betrekking tot onze werkzaamheden. Soms met een coachend antwoord, een tip, of een welgemeend 'dankjewel'.

Maar toch heb je altijd je coördinator-rol met de daarbij behorende verantwoordelijkheden, en de vrijwilliger zijn/haar eigen vrijwilligersrol ook met eigen taken, planning en belangen. Daarom is het voor deze onderlinge relatie essentieel om even onbepert tijd te nemen om met elke individuele vrijwilliger eens even, zonder tijdsdruk, telefoon of andere storende elementen van buitenaf een heel persoonlijk gesprek te voeren. Meestal binnen, maar desgewenst en met mooi weer kan het prima buiten op de bank of tijdens een wandeling. Tijdens dit voortgangsgesprek ben je natuurlijk altijd vrij om op vragen wel of niet te antwoorden, maar het gaat mij er vooral om dat je als vrijwilliger de vrijheid voelt om aan te geven hoe jouw verblijf hier als vrijwilliger de afgelopen periode was en hoe we dit gezamenlijk zo goed mogelijk kunnen voortzetten.

Wat vind je nou eigenlijk echt belangrijk in je werk, waar zie je tegenop en welke uitdagingen en kansen zijn er voor jou als vrijwilliger tijdens de komende jaren. Hoe mogen en kunnen wij (als coördinatoren) jou daarin bijstaan of desgewenst helpen.

Met andere woorden wat beweegt de vrijwilliger (en mij) om ons gezamenlijk doel - het bieden van een veilige en passende omgeving voor het eigen stervensproces van onze gasten - voort te zetten.

En voor de juiste balans mogen natuurlijk de vrijwilliger zijn/haar eigen persoonlijke beweegredenen zo nu en dan zeker ook even voorop staan...

Bericht van Vrienden van het Hospice

Net als vorig jaar werden de vrijwilligers van hospice Eesinge getraceerd door de Stichting Vrienden Hospice op een filmavondje. Hermina trad 29 en 30 september op als gastvrouw in Luxor in Meppel, waar de film 'De Z van Zus' (met o.a. Elise Schaap en Bracha van Doesburg als bekende actrices) werd vertoond. Van dit bioscoopcadeautje werd dankbaar gebruik gemaakt, zodat we dit ook in 2026 weer willen organiseren.

In de zomer van dit jaar werd door het bestuur van de stichting Vrienden al nagedacht over de eindejaarsbijeenkomst 2025 voor onze vrijwilligers.

De organisatie van die bijeenkomst is dit jaar in onze handen en de keuze is gevallen op een nieuwe locatie. We gaan elkaar namelijk treffen in de Ballroom aan de Kleine Oever in Meppel, ja, een dansschool. Nee, de dansschoenen hoeven op woensdag 10 december niet mee, maar als onze voorzitter Jac je toch ten dans vraagt??? We verwachten in ieder geval dat het een gezellig treffen gaat worden.

Graag tot ziens op 10 december

*Bestuur Stichting Vrienden Hospice Eesinge
Jac, Marijke, Leo, Hermina en Hilbert*

Namens het bestuur

Over beweging gesproken, in Nederland-zorgland is aardig wat beweging gaande.

Het laatste kabinet Rutte sloot het zgn. Integraal Zorg Akkoord, IZA, met alle

actoren in de zorg met als doel meer efficiëntie en doelmatigheid in de zorg.

Het voornaamste doel was niet bezuinigen, maar het beheersbaar maken van de zorg zonder kwaliteitsverlies. Simpel voorbeeld: de 'verkeerde bed' proble-matiek.

Iemand bezet een ziekenhuisbed zonder dat daar een indicatie voor is omdat opname in een aangewezen instelling niet mogelijk is. Als dit opgelost kan worden winnen we veel doelmatigheid.

Ook de palliatieve zorg moet in beweging komen door genoemd akkoord en daarmee ook de terminaal palliatieve zorg die wij in ons hospice leveren. De Bijna Thuis Huizen in ons land zijn opgericht vanuit particulier initiatief en zijn daarmee wat organisatie betreft verschillend. De overheid zou graag zien dat de kwaliteit van zorg op een of andere wijze geborgd wordt voor alle hospices. Eén van de vereisten daartoe is de ondertekening van de overeenkomst tot toetreding van het palliatief netwerk Drenthe en Steenwijkerland door de hospicebesturen in Drenthe.

In ons hospice zal er echter niet veel veranderen, onze vrijwilligers en coördinatoren werken onder de hoede van Acanthis en daarmee zijn b.v. opleiding, scholing en nascholing al geborgd. Het hospice Eesinge is toegelaten als lid van de VPTZ en dat betekent ook al een kwaliteitstoets. En wat gaat dit ons nu opleveren? In ieder geval zal de zorg in de verschillende hospices in ons land op hetzelfde kwaliteitsniveau komen, wie kan daar tegen zijn? En hospicezorg leveren is in de Bijna Thuis Huizen geen vrijblijvende bezigheid meer.

Jaap Schouten

Wist U dat...

- We afgelopen 27 september ons der tienjarig bestaan hebben gevierd;
- We onlangs weer vier nieuwe vrijwilligers opgeleid hebben;
- Deze vier alweer volop hun diensten meedraaien;
- Vrijwilligers altijd met z'n tweeën de dienst werken;
- Dat het dus niet afhankelijk is van de hoeveelheid gasten;
- De eerste dienst al begint om 07:00 uur;
- De laatste dienst eindigt om 23:00 uur;
- We vier vrijwilligersdiensten per dag hebben;
- Deze diensten vier uren duren;
- Dus elke dag acht vrijwilligers de dienst doen;
- Dat dat in totaal 56 vrijwilligersdiensten per week zijn;
- De vrijwilligers zelf hun diensten inplanen
- De nachtdiensten altijd verzorgd worden door Icare;
- Dat er dus 24/7 hulp is voor onze gasten in het hospice;
- We bij ziekte een app-groep hebben waar we de open diensten inzetten;
- Onze beide besturen ook bestaan uit vrijwilliger;
- Dat dat ook best wel eens genoemd en gedrukt mag worden;
- Onze gastenkamers een prachtige nieuw we vloer hebben gekregen;
- Het geluiddempend PVC en dit is gelegd in visgraatmotief;
- Onze beide (huis)schilders alle kamers en de deuren ook meteen geschilderd hebben;
- Onze klusjesman en de tuinmannen ervoor zorgden dat alles weer netjes in gericht en afgewerkt werd;
- Het er nu weer picobello uitziet;
- En dat de eerste krassen ook weer zichtbaar zijn;
- Dat dat dus helemaal niet erg is;
- Want waar geleefd wordt worden ook krassen gemaakt;
- We in juni weer een gezellig zomer feest mochten organiseren voor al onze vrijwilligers.

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer: NL 82 RABO 0126 3470 93 o.v.v. 'Eenmalige donatie'. De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst als een Algemeen Nut Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichting kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden: Marijke Toering. Mail: vrienden@hospicemeppel.nl
Tel. 06 46 37 22 88.

Opening Evesingehus

Op 31 oktober vond de officiële opening plaats van het gerestaureerde Evesingehus in Eesinge. De opkomst was groot, ik heb nog nooit zoveel auto's in de weilanden bij het hospice gezien en was blij dat ik met de fiets was.

De voorzitter van stichting Bosch en Vaart, Pieter Battjes, heette alle ca. 90 genodigden welkom, waarna we allen een alcoholvrije bubbel konden pakken voordat de officiële opening plaatsvond.

De officiële opening werd verricht door Jetta Klijnsma, commissaris van de koning in Drenthe. Mevr. Klijnsma sprak over het Drentse Noaberschap. Het Evesingehus is een mooi voorbeeld hoe de geschiedenis, het heden en de toekomst bij elkaar komen en waar in de nabije omgeving heel nauw kan worden samengewerkt.

Op een steenworp afstand ligt ons mooie hospice, waar mensen in het laatste deel van hun leven liefdevol en warm worden verzorgd. De mensen van het hospice mogen gebruik maken van de vergaderruimte van het Evesingehus. Verder komt er een Bed and Breakfast en een woonhuis dat verhuurd zal worden. Dit alles is gerealiseerd doordat Stichting Drentsch Landschap en Stichting Bosch en Vaart de handen in elkaar hebben geslagen.

Na de officiële opening werd de groep gesplitst waarbij de ene groep begon met een wandeling in de directe omgeving van het Evesingehus en de andere groep eerst naar binnen ging.

De wandeling werd geleid door Harald de Graaff (Stichting het Drentse Landschap), aangevuld door Melle Buruma. Zij wisten veel te vertellen over de geschiedenis van het Reestdal en meer leuke wetenswaardigheden.

In het woonhuis gedeelte werd een lezing gegeven over de restauratie en herbestemming van het Evesingehus door Jermo Tappel, de projectleider van Stichting Drentse Landschap.

Daarna was er nog een mogelijkheid om het pand te bezichtigen onder het genot van een hapje en een drankje. Dit onderdeel was wel waar ik het meest nieuwsgierig naar was, hoe ziet de toekomstige vergaderruimte voor de medewerkers van het hospice eruit? De ruimte is mooi authentiek gebleven, zelfs de bedsteden en kastenwanden zijn nog behouden, erg leuk om te zien hoewel dat voor het vergaderen niet echt relevant is.

Het project heeft lang geduurd maar het uiteindelijke resultaat is prachtig geworden waar we hopelijk erg lang en met veel plezier gebruik van kunnen maken.

Astrid Bohemen,
bestuurslid hospice Eesinge

Vooruit

*Even stil,
dit is niet wat ik wil.
Even stil staan,
doe het rustig aan.*

*Want verandering,
is beweging.
Stilstaan,
is niet verder gaan.*

*Maar soms is even rust,
hetgeen wat de stemmen sust.
Soms is even niets,
het begin van iets.*

*Dan zorgt een stop,
voor een stap hogerop.
Zo zorgt stilstand,
dat je op de juiste plek belandt.*

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen,
laat dit de redactie dan weten.

Hospice Eesinge Meppel

Hoogeveenseweg 27, 7943 KA Meppel

T: 0522 475101 | E: info@hospicemeppel.nl

W: www.hospicemeppel.nl

IBAN NL 13 RABO 0134 9721 20

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:

Marijke Toering.

Mail: vrienden@hospicemeppel.nl.

Tel. 06 46 37 22 88.